

2) операції з постачання на митній території України лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються за кошти державного бюджету особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я. При цьому норми пункту 198.5 статті 198 та статті 199 цього Кодексу не застосовуються;

3) операції з безоплатного постачання (передачі) особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що були ввезені та/або поставлені на митній території України відповідно до підпунктів 1 і 2 цього пункту, на користь структурних підрозділів з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій або суб'єктами господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;

4) операції з безоплатного постачання (передачі) лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що були ввезені та/або поставлені (передані) на митній території України відповідно до підпунктів 1-3 цього пункту, у разі здійснення перерозподілу таких лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них у встановленому законодавством порядку між структурними підрозділами з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та/або суб'єктами господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;

5) операції з безоплатного постачання (передачі) у системі охорони здоров'я до кінцевого споживача (пацієнта), у тому числі з метою надання необхідних медичних послуг та лікарських засобів, що передбачені програмою медичних гарантій, лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що були ввезені та/або поставлені (передані) на митній території України відповідно до підпунктів 1-4 цього пункту, структурними підрозділами з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій або суб'єктами господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики.

Звільнення від оподаткування податком на додану вартість, передбачене цим пунктом, застосовується, якщо ввезення та/або постачання (передача) лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них здійснюється за кошти державного бюджету на виконання відповідних угод (договорів), укладених особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, у межах виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я.

Перелік лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються за кошти державного бюджету для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, та порядок їх ввезення, постачання і цільового використання, а також розподілу (перерозподілу) між структурними підрозділами з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та/або суб'єктами господарювання, які

мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

У разі нецільового використання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них відповідно до цього пункту платник податку зобов'язаний збільшити податкову зобов'язання за наслідками податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена при ввезенні на митну територію України (постачанні на митній території України) таких лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, а також сплатити пеню відповідно до закону».

II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування, крім підпункту 1 пункту 5 розділу I цього Закону, що набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України включити інформацію про виконання цього Закону до звіту про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
17 березня 2020 року.
№ 532-IX.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Підрозділ 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) доповнити пунктами 52¹-52⁵ такого змісту:

«52¹. За порушення податкового законодавства, вчинені протягом періоду з 1 березня по 31 травня 2020 року, штрафні санкції не застосовуються, крім санкцій за:

порушення вимог до договорів довгострокового страхування життя чи договорів страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема страхування додаткової пенсії; відчуження майна, що перебуває у податковій заставі, без згоди контролюючого органу;

порушення правил обліку, виробництва та обігу пального або спирту етилового на акцизних складах, що застосовуються на загальних підставах;

порушення нарахування, декларування та сплати податку на додану вартість, акцизного податку, рентної плати.

Протягом періоду з 1 березня по 31 травня 2020 року платникам податків не нараховується пеня, а нарахована, але не сплачена за цей період пеня підлягає списанню.

522. Установити мораторій на проведення документальних та фактичних перевірок на період з 18 березня по 31 травня 2020 року, крім документальних позапланових перевірок з підстав, визначених підпунктом 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу.

Інформація про перенесення документальних планових перевірок, які відповідно до плану-графіку проведення планових документальних перевірок мали розпочатися у період з 18 березня по 31 травня 2020 року та на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» не були розпочаті, включається до оновленого плану-графіку, який оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до 30 березня 2020 року.

Документальні та фактичні перевірки, що були розпочаті до 18 березня 2020 року та не були завершеними, тимчасово зупиняються на період до 31 травня 2020 року. Таке зупинення перериває термін проведення перевірки та не потребує прийняття будь-яких додаткових рішень контролюючим органом.

На період з 18 березня по 31 травня 2020 року зупиняється перебіг строків давності, передбачених статтею 102 цього Кодексу.

52³. Установити, що річна декларація про майновий стан і доходи за 2019 рік, визначена статтею 179 цього Кодексу, подається до 1 липня 2020 року, крім випадків, передбачених розділом IV цього Кодексу, коли така декларація може бути подана пізніше цього строку. При цьому вимоги підпункту 49.18.4 пункту 49.18 статті 49 у 2020 році не застосовуються.

Фізична особа зобов'язана самостійно до 1 жовтня 2020 року сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій нею річній декларації про майновий стан і доходи за 2019 рік. При цьому абзац перший пункту 179.7 статті 179 у 2020 році не застосовується.

524. Не нараховується та не сплачується за період з 1 березня по 30 квітня 2020 року плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних або юридичних осіб, та використовуються ними в господарській діяльності.

При цьому платники плати за землю (крім фізичних осіб), які відповідно до пункту 286.2 статті 286 цього Кодексу подали податкову декларацію, мають право подати уточнюючу податкову декларацію, в якій відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за відповідні місяці.

Фізичним особам - платникам плати за землю перерахунок здійснюється контролюючим органом.

52⁵. Об'єкти нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відповідно до статті 266 цього Кодексу в період з 1 березня по 30 квітня 2020 року.

При цьому платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (крім фізичних осіб), що відповідно до підпункту 266.7.5 пункту 266.7 статті 266 цього Кодексу подали податкову декларацію, мають право подати уточнюючу податкову декларацію, в якій відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за відповідні місяці.

Фізичним особам - платникам податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, перерахунок здійснюється контролюючим органом».

2. Розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11 із наступними змінами) доповнити пунктами 9¹⁰-9¹² такого змісту:

«9¹⁰. Тимчасово звільняються від нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску особи, зазначені в пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, в частині сум, що підлягають нарахуванню, обчисленню та сплаті такими особами за періоди з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня 2020 року за себе. При цьому положення абзацу другого пункту 2 частини першої статті 7 цього Закону щодо таких періодів для таких осіб не застосовуються.

Такі особи можуть прийняти рішення про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску за періоди з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня 2020 року в розмірах та порядку, визначених цим Законом. У такому разі інформація про сплачені суми зазначається у звітності про нарахування єдиного внеску за звітний період, визначений для таких осіб цим Законом.

9¹¹. 1. Тимчасово штрафні санкції, визначені частиною одинадцятою статті 25 цього Закону, не застосовуються за такі порушення, вчинені у періоди з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня 2020 року:

несвоєчасна сплата (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску;

неповна сплата або несвоєчасна сплата суми єдиного внеску одночасно з видачею сум виплат, на які нараховується єдиний внесок (авансових платежів);

несвоєчасне подання звітності, передбаченої цим Законом, до податкових органів. При цьому абзаці другий та третій пункту 7 частини одинадцятої статті 25 цього Закону щодо такого порушення, вчиненого у періоди з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня 2020 року, не застосовуються.

9¹². Установити мораторій на проведення документальних перевірок правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на період з 18 березня по 18 травня 2020 року.

Документальні перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску, що були розпочаті до 18 березня 2020 року та не були завершеними, зупиняються до 18 травня 2020 року».

3. Розділ XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами) доповнити пунктом 14⁵ такого змісту:

«14⁵. Для осіб, зазначених в пунктах 2, 3, 13 частини першої статті 11 цього Закону, які не сплачували страхові внески за періоди з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня 2020 року на підставі пункту 9¹⁰ розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», такі періоди включаються до страхового стажу та вважається, що страхові суми було сплачено у розмірі мінімального страхового внеску, визначеного законодавством для кожного з таких періодів».

4. У Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 46, ст. 297):

1) у пункті 18 розділу I:

в абзаці п'ятнадцятому слова і цифри «До 1 жовтня 2020 року» замінити словами і цифрами «До 1 січня 2021 року»;

абзац сімнадцятий викласти в такій редакції: «реалізацію лікарських засобів та виробів медичного призначення»;

в абзаці вісімнадцятому слова і цифри «з 1 жовтня 2020 року до 1 січня 2021 року» замінити цифрами і словами «з 1 січня 2021 року до 1 квітня 2021 року»;

2) у розділі II:

у пункті 1:

в абзаці першому слова «через шість місяців з дня його опублікування» замінити словами і цифрами «з 1 серпня 2020 року»;

в абзаці другому слова і цифри «з 1 жовтня 2020 року» замінити словами і цифрами «з 1 січня 2021 року»;

в абзаці першому пункту 2 слова «протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону» замінити словами і цифрами «до 1 липня 2020 року».

5. У Законі України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 46, ст. 296):

1) в абзаці п'ятому пункту 16 розділу I слова і цифри «до 1 жовтня 2020 року» замінити словами і цифрами «до 1 січня 2021 року»;

2) у розділі II «Прикінцеві та перехідні положення»:

у пункті 1:

в абзаці першому слова «через шість місяців з дня його опублікування» замінити словами і цифрами «з 1 серпня 2020 року»;

в абзаці третьому слова і цифри «з 1 жовтня 2020 року» замінити словами і цифрами «з 1 січня 2021 року»;

в абзаці першому пункту 2 слова «протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону» замінити словами і цифрами «до 1 липня 2020 року»;

у пункті 3 слова «у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону» замінити словами і цифрами «до 1 липня 2020 року».

6. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75; 2017 р., № 40-41, ст. 383; 2018 р., № 33, ст. 250, № 42, ст. 332):

1) у статті 22:

частину першу доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) на період перебування у закладах охорони здоров'я, а також на самоізоляції під медичним наглядом у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій»;

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«2. Допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, перебування у закладах охорони здоров'я, а також на самоізоляції під медичним наглядом у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій, виплачується Фондом застрахованим особам починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією (далі - МСЕК) інвалідності (встановлення іншої групи, підтвердження раніше встановленої групи інвалідності) незалежно від звільнення, припинення підприємницької або іншої діяльності застрахованої особи в період втрати працездатності, у порядку та розмірах, встановлених законодавством»;

2) статтю 24 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Особам, які перебувають у закладах охорони здоров'я, а також на самоізоляції під медичним наглядом у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій, - 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

7. Розділ IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про споживче кредитування» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 1, ст. 2) доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6. У разі прострочення споживачем у період з 01 березня 2020 року по 30 квітня 2020 року виконання зобов'язань за договором про споживчий кредит (в тому числі, але не виключно, прострочення споживачем у період з 01 березня 2020 року по 30 квітня 2020 року виконання зобов'язань зі сплати платежів) споживач звільняється від відповідальності перед кредитором за таке прострочення. В тому числі, але не виключно, споживач в разі допущення такого прострочення звільняється від обов'язків сплачувати кредитодавцю неустойку (штраф, пеню) та інші платежі, сплата яких передбачена договором про споживчий кредит за прострочення виконання (невиконання, часткове виконання) споживачем зобов'язань за таким договором. Забороняється збільшення процентної ставки за користування кредитом з причин, інших ніж передбачені частиною четвертою статті 1056¹ Цивільного кодексу України, у разі невиконання зобов'язань за договором про споживчий кредит у період з 01 березня 2020 року по 31 травня 2020 року (в тому числі, але не виключно, прострочення споживачем у період з 01 березня 2020 року по 31 травня 2020 року виконання зобов'язань зі сплати платежів). Норми цього пункту поширюються у тому числі на кредити, визначені частиною другою статті 3 цього Закону».

8. Частину п'яту статті 51 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2010 р., № 49, ст. 570; 2015 р., № 32, ст. 315) викласти в такій редакції:

«Національний банк після підтвердження зовнішнім аудитором та затвердження Радою Національного банку річної фінансової звітності за рахунок прибутку до розподілу забезпечує формування загальних резервів у розмірі 10 відсотків від середньорічного обсягу грошово-кредитних зобов'язань Національного банку, який визначається у порядку, встановленому Національним банком».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До 1 липня 2020 року зупинити дію пункту 10 частини другої та пункту 2 частини четвертої статті 7 та частини першої статті 26 Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

3. Тимчасово, до 31 травня 2020 року забороняється проведення органами державного нагляду (контролю) планових заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, крім державного нагляду (контролю):

за діяльністю суб'єктів господарювання, які відповідно до затвердження Кабінетом Міністрів України критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності віднесені до суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику; у сфері дотримання вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін; у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

4. Національному банку України здійснити формування загальних резервів за підсумками 2019 року відповідно до вимог цього Закону.

5. Кабінету Міністрів України невідкладно:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
17 березня 2020 року.
№ 533-IX.